

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU • ROK B

Ewangelia: Mk 9, 2-10

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba, i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się lśniaco białe tak, jak żaden folusznik na ziemi wybielić nie może.

W doli i w niedoli

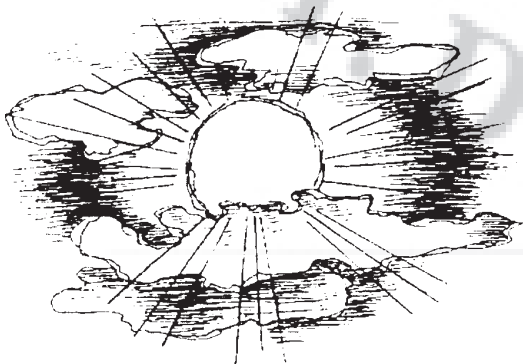
Przemienienie Chrystusa na górze Tabor miało podwójny cel. Miało przygotować Apostołów na przyszłą mękę ich Mistrza i przekonać ich, że warto jest uwierzyć Chrystusowi i całkowicie powierzyć Mu siebie.

Przemienienie na górze Tabor było także nagrodą dla Apostołów za ich wiarę. Będąc świadkami ataków na Chrystusa, odrzucenia Go w rodzinnym Nazarecie, niezrozumienia przez wielu, dla których Jego nauka była za twarda, mogli Apostołowie nawet sami zachwiać się w swojej wierze w Niego. Mogli od Niego odejść i poszukać sobie innego Mistrza. A jednak tego nie uczynili. Byli Mu wierni w doli i w niedoli. Dziś

Chrystus wynagrodził ich wiarę, ukazując im, że nie pobłądzili, gdy postawili w życiu na Niego. Jeśli tak dalej trwać przy Nim będą, zobaczą jeszcze większe cuda.

Przyjacielu! Być chrześcijaninem, to nie tylko żyć na tym świecie i korzystać z jego wartości, ale jeszcze poprzez jego powłokę patrzeć dalej i dostrzec Stwórcę i Pana tego świata, dobrego i kochającego nas Boga. Innymi słowy, być chrześcijaninem, tzn. wierzyć Bogu, wierzyć Mu tak długo jak tylko On tego żąda z tą nadzieją, że przyjdzie kiedyś czas, w którym wynagrodzi naszą wiarę.

ks. Ireneusz

Kryje się za nim coś więcej niż tylko blask światłości. Kryje się za nim światło, które daje życie. Staje się widno, dostatecznie jasno, żeby zobaczyć, że życie odniesie zwycięstwo nad śmiercią.

Czy wiesz, że...

EKSCELENCJA (tac. *excellentia* - doskonałość, wyśmienitość, wzniosłość). Tytuł honorowy, nadawany w Kościele katolickim, arcybiskupom, biskupowi, wyższym urzędnikom Kurii Rzymskiej i niektórym infulatom. W pismach często używa się skrótu J.E. (Jego Ekscelencja).

EKSKOMUNIKA (tac. *excommunicare* - wyłączyć ze społeczności). Wykluczenie ze wspólnoty kościelnej - nie z samego Kościoła, ponieważ przyjęcie do Kościoła mocą chrztu jest nieodwołalne - za ciężkie wykroczenia. Ekskomunika następuje automatycznie wskutek dopuszczenia się określonych wykroczeń, np. z powodu schizmy lub herezji, albo po odpowiednim orzeczeniu wydanym przez papieża lub biskupa. Ekskomunikowani do czasu odwołania ekskomuniki tracą wszystkie prawa kościelne, nie mogą przyjmować ani udzielać sakramentów, ani aktywnie, ani biernie uczestniczyć w liturgii i nie mogą mieć kościelnego pogrzebu.

Księdzu

*Józefowi Wólczyńskiemu SAC
w Dniu Imienin życzymy
dużo zdrowia, wielu łask
Bożych oraz wielkiej radości
z pełnienia na co dzień
postugi kapłańskiej*

Redakcja

POWOŁANIE DO ŻYCIA W MAŁŻEŃSTWIE I RODZINIE

Małżeństwo: współczesne pytania i wątpliwości

Żyjemy w czasach gwałtownych przemian społecznych, politycznych, ekonomicznych. Młode pokolenie pragnie zbudować nowy, lepszy świat. Wielu nastolatków nie uznaje dotychczasowych autorytetów ani sposobów życia. Młodzi bardzo wysoko cenią sobie wolność, niezależność, własne przekonania. Buntują się przeciwko tradycyjnym normom moralnym, obyczajom i sposobom życia. Inaczej niż poprzednie pokolenie, przeżywają więzi rówieśnicze, zakochanie i przyjaźń między chłopcami a dziewczętami. Mają dziwne spojrzenie na małżeństwo i rodzinę. Zwykle dlatego, że wielu młodym trudno podejmować decyzje na całe życie. Znaczna część żyje w zaburzonych rodzinach, w których brakuje miłości, poczucia bezpieczeństwa i czułości. Tacy młodzi mają wątpliwości, czy miłość w ogóle istnieje, czy jest możliwe harmonijne życie małżeńskie i czy może ono przynieść szczęście”.

Wobec takiej sytuacji zastanówmy się:

Jak możemy pomóc współczesnej rodzinie aby zgodnie z wolą Ojca Świętego Jana Pawła II stała się ona godna nieść posłanie Papieża na Trzecie Tysiąclecie: by służyć, wysławiać i głosić Ewangelię Życia?

„Chrystus, który *objawia w pełni człowieka samemu człowiekowi*, czyni to najpierw w rodzinie i przez rodzinę, w której sam zechciał się narodzić i wzrastać. Boska tajemnica Wcielenia Słowa pozostaje w ścisłym związku z ludzką rodziną. Życie małżeńskie i rodzinne - o którym mówi dokument synodalny - jest w zdecydowanej większości chrześcijan drogą, na której odpowiadają oni na Boskie wezwanie do świętości i uczestniczą w misji Kościoła. Dokonuje się to przez realizację chrześcijańskiego powołania małżonków, kształtowanie się powołań ich potomstwa oraz wielorakie świadectwo wobec świata. Rodzina jest do tego stopnia wpisana w tajemnicę Kościoła, że **staje się, na swój sposób, uczestnikiem zbawczego posłannictwa samego Kościoła**. Tak podkreśla dokument synodalny godność małżeństwa i rodziny.

Nauczanie to wynika z wielu doniosłych dokumentów. Na szczególną uwagę zasługuje nauczanie soborowe zawarte w „Konstytucji duszpasterskiej o Kościele w świecie współczesnym” w rozdziałach 47-52, encyklice Pawła VI „Humane Vitae” z 1968 r., „Katechizmie Kościoła Katolickiego” we fragmentach poświęconych sakramentowi małżeństwa (1601 – 1666) i rodzinie (2201–2233) oraz fragmentach poświęconych Dekalogowi – przykazaniu szóstemu i dziewiątemu (2331 – 2400; 2514 – 2533). Także w „Kodeksie Prawa Kanonicznego” (kan. 1055 – 1165) i w „Kodeksie Kanonów Kościołów Wschodnich” (kan. 776 – 866).

Jan Paweł II, który słusznie może być nazwany **Papieżem Rodziny**, wytyczył drogi kształtowania cywilizacji miłości przez rodzinę głównie w Adhortacji Apostolskiej „Familiaris consortio” z 1981 r., w cyklu katechez „Mężczyzną i niewiastą stworzył ich”, w „Liście do rodzin” z 1994 r. i w Encyklice „Evangelium Vitae” z tego samego roku.

cdn.

22-24 III Triduum przed Dniem Świętości Życia

„Życie ludzkie jest święte, ponieważ od samego początku domaga się „stworczego działania Boga” i pozostaje na zawsze w specjalnym odniesieniu do Stwórcy, jedyne jego celu. Sam Bóg jest Panem życia, od jego początku aż do końca. Nikt, w żadnej sytuacji, nie może rościć sobie prawa do bezpośredniego niszczenia niewinnej istoty ludzkiej”.

KKK, 2258

W świętym Roku Jubileuszowym przeżywamy z wdzięcznością tajemnicę Słowa, które stało się Ciałem i zamieszkało wśród nas. Odwieczny Syn Boży przyjął ludzką naturę i narodził się z Maryi Dziewicy. Uroczystość Zwiastowania Pańskiego w szczególności przybliża nam Wcielenie, a równocześnie w Jezusie, poczętym i narodzonym z Maryi, poznajemy godność człowieka, także □ godność każdego dziecka przed urodzeniem.

Dzień Zwiastowania, Dzień Świętości Życia, jest dla nas wielkim wezwaniem

każdego roku, a tym bardziej w Roku Jubileuszu Narodzenia Zbawiciela. Starania o świętość życia znaleźć muszą dopełnienie w modlitwie i pokucie. Potrzebne jest wynagrodzenie za grzechy przeciw życiu, potrzebne jest dziękczynienie za każde ludzkie życie i za jego obrońców. Potrzebna jest wielka modlitwa, aby każde życie poczęte było przyjęte przez rodziców.

W ostatnich latach gwałtownie spada dzietność w naszym kraju. Nie można przyczyn tego faktu sprowadzić do trudności materialnych i mieszkaniowych, choć w konkretnych sytuacjach mogą być decydujące. Zawsze istotne będzie zrozumienie dla powołania rodzicielskiego, przeżywania rodzicielstwa jako uczestnictwa w stworczej mocy Boga. Trzeba budzić ufność w miłosierną miłość Boga, a równocześnie budzić sumienia wszystkich, by każda matka, każda rodzina znalazła oparcie moralne i pomoc materialną. Jeżeli w Roku Świętym będzie wiele małżeństw, które świadomie przy-

jęły nowe życie, w sposób najpiękniejszy zostanie uczczone Wcielenie, bowiem „I kto by przyjął jedno takie dziecko w imię moje, Mnie przyjmuje”.

W Roku Jubileuszowym częściej wracajmy do tego, co pokazał nam Piotr naszych czasów, Ojciec Święty, Jan Paweł II na temat świętości życia. Rozważajmy owe „Evangelium vitae”, rozmawiajmy na temat ubiegłorocznej pielgrzymki do Ojczyzny. Święty Rok niech jeszcze bardziej jednoczy uczniów Chrystusa wokół troski o trwałość i świętość rodziny. Wspólnie zorganizowane działania, pełne pokory i odwagi, będą zarówno wsparciem dla wielu, jak i wyrzutem. Przyszłość świata i Kościoła idzie przez rodzinę, przypomina Ojciec Święty. Takie będzie nasze tysiąclecie, jaka jest dziś i jaka będzie w przyszłości rodzina.

Św. Józef - Oblubieniec Najświętszej Marii Panny

Pochodził z królewskiego rodu Dawida (Mt 1, 1—16, 20; Łk 3, 23—31). Był synem Jakuba (Mt 1, 16). Majątku nie odziedziczył (Łk 2, 24), na życie zarabiał pracą rąk, trudząc się obróbką drewna. Zaręczony z Marią stanął wkrótce przed tajemnicą cudownego poczęcia. Domyślając się w nim działania Bożego, albo - jak chcą inni - nie wiedząc, co czynić wobec przekonania o niewinności Marii, postanowił usunąć się dyskretnie (Łk 1, 26—38, 42; Mt 1, 18). Wprowadzony jednak przez anioła w tajemnicę, wziął Marię do siebie, a następnie nadał Dzieciątku imię Jezus (Mt 1, 20-25). Udał się przedtem na spis ludności do Betlejem, gdzie właśnie nastąpiło rozwiązanie Marii (Łk 2, 1-7, 16). Po przedstawieniu Dziecięcia w świątyni (Łk 2, 22-38), uciekł z Nim i z Marią do Egiptu (Mt 2, 13 nn), a gdy tam dowiedział się o śmierci Heroda, wrócił do Nazaretu (Mt 2, 19 nn; Łk 2, 39). Widzimy go jeszcze, jak z Marią i dwunastoletnim Jezusem odbywa paschalną pielgrzymkę do Jerozolimy i wraca do domu (Łk 2, 41-51). Potem się już na kartach Ewangelii nie pojawia. Wolno sądzić, iż wkrótce potem, w każdym razie przed rozpoczęciem publicznego nauczania Jezusa, rozstał się z życiem. Apokryfy dorzucają do tej zwięzłej ewangelicznej biografii cały szereg szczegółów, trudno z nich

jednak wyselekcjonować to, co mogłoby rzeczywiście stanowić echo jakiejś ciągłej historycznej tradycji. Mimo to one właśnie wpłynęły wydatnie na pobożność ludową, zwłaszcza na Wschodzie, oraz na rozwój sztuki zajmującej się postacią domniemanego ojca i żywiciela św. Rodziny. W pewnej mierze odzwierciedlały się także w pismach Ojców wschodnich, podczas gdy rozważania Zachodu poszły nieco innym torem. Wszyscy - nawiązując często do zwięzłego, a lapidarnego określenia charakteru: człowiek sprawiedliwy - wysławiali jego

Prawdziwa wiosna tuż, tuż...

...Rozłożyste wierzby utworzyły nieforemne koło nad stawem. Wyglądają tak, jakby tańczyły wiosenny taniec Tak im wesoło, radośnie, bo wciąż myślą o biegnącej ku nam kolorowej wiosnie! Przegładają się w zielonkawej, czystej wodzie ciekawie... W sennym, ciepłym powietrzu marca słychać tęskne głosy powracających żurawi. Wysoko gdzieś, hen pod niebem już prawie dzwonią wczesnowiosenną pieśń zamszowe skowronki. Spójrz dokoła, jak pięknie delikatną modą trawą zielenią się aż po linię horyzontu bezkresne łąki Wierzby, trwając w nieruchomym podziwie podają sobie niby – ręce – gałązki obsypane mięciutkiemi kotkami I srebrzy się przedwiosennie od tych brązowo – szarych migotliwych gałązek wierzbowych! A małe, okrągłe baze, których na wierzbach – tysiące, niczym maleńkie kotki grzeją się w marcowym słońcu, uśmiechając się do siebie nawzajem i tyle wesołych, wiosennych bajek szeptem sobie opowiadają: „Jak to dobrze, że już minęła zima, Wiecie – teraz „wiosna światła” właśnie się zaczyna, A tak długo spałyśmy ukryte pod kora gałęzi, Słońce nas zaledwie podgrzało i złotymi promieniami, Ono to właśnie, ono, wydostało nas z tej uwięzi. I teraz błyszczymy w słońcu, jak najprawdziwsze kwiaty. Czy wiecie, że już wkrótce drzewa włożą zielono – szmaragdowe szaty i one i rozmaite krzewy, pokryją się, śnieżystością i różem oszołamiąco pachnących kwiatów! Trudno się będzie nadziwić temu uroczemu, wiosennemu światu”... Tak gwarzą puszyste baze wierzbowe, Na przyjęcie nowej wiosny gotowe! A po lazurze nieba mkną białe baranki obłoków i witają się z roześmianym słońcem Cześć i chwałę oddają swemu Stwórcy – - Najwyższemu Bogu. Całe piękno przyrody leśny staw odbija I myśli: Jakże cudownie jest wiosną... To nic, że wszystko na świecie przemija...

Katarzyna Wilczyńska

niewątpliwe cnoty i jego niewysłowione powołanie jako oblubieńca Marii, żywiciela i wychowawcy Chrystusa, uczestnika tajemnicy Wcielenia. Kult św. Józefa, wcześniejszy na Wschodzie, na Zachodzie zaznacza się wyraźniej dopiero w IX wieku. W średniowieczu do jego rozwoju przyczyniają się zakony, św. Brygida Szwedzka, św. Bernard z Clairveaux, św. Bernardyn ze Sieny, a w XVI w. św. Teresa z Avili. W liturgii łacińskiej pojawia się dopiero w w. XV. Od r. 1621 dzień 19 marca jest świętem obowiązującym. Pius IX ogłasza Józefa patronem całego Kościoła (1870), a Pius XII (1955) ogłasza dzień 1 maja jego świętem i ustanawia go patronem robotników. Czciemy go również jako patrona dobrej śmierci.

INFORMACJE

1. Dziś Gorzkie Żale o godz. 17.00. Taca z Gorzkich Żali zostanie przeznaczona na urządzenie Grobu Pańskiego.
2. Jutro Uroczystość Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny – Patrona naszej Parafii. Msze św. będą o godz. 6.30, 8.00, 9.30, 16.00 i uroczysta odpustowa Msza św. z udziałem księży z dekanatu o godz. 18.00.
3. Jutro w Uroczystość Św. Józefa, o godz. 16.00 i 18.00 młodzież klas ósmych przyjmie Sakrament Bierzmowania. Bierzmowanych polecamy modlitwie parafian.
4. W środę, 22 marca o godz. 16.30 Gorzkie Żale dla dzieci.
5. W piątek Droga Krzyżowa:
 - dla dorosłych o godz. 7.30 i 17.30
 - dla dzieci o godz. 16.30w kaplicy Św. Rodziny
 - dla młodzieży o godz. 19.00
6. W sobotę, 25 marca Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Msze św. będą o godz. 6.30, 8.00, 9.30 i o 18.00. Dzieci zapraszamy na godz. 9.30, młodzież na godz. 18.00.
W tym roku Uroczystość Zwiastowania Pańskiego przeżywana będzie jako Dzień Świętości Życia. Poprzedzi Go trwające od środy do piątku na Mszy św. o godz. 18.00 modlitewne triduum.
7. W przyszłą niedzielę, 26 marca rozpoczną się w naszej parafii rekolekcje wielkopostne dla dorosłych.

25 III - Zwiastowanie Najświętszej Maryi Panny

Zwiastowanie Maryi zapoczątkowuje „pełnię czasu” to znaczy, wypełnienie czasu obietnic i przygotowań. Maryja jest powołana do poczęcia Tego, w którym zamieszka „cała Pełnia: Bóstwo, na sposób ciała”. Boska odpowiedź na Jej pytanie: „Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?” (Łk 1, 34), mówi o mocy Ducha Świętego: „Duch Święty zstąpi na Ciebie” (Łk 1, 35).

Posłanie Ducha Świętego jest zawsze połączone z posłaniem Syna i skierowane do niego. Duch Święty, który jest „Panem i Ożywicielem”, zostaje posłany, aby uświęcić łono Maryi Dziewicy i w sposób Boski uczynić je płodnym; sprawia On, że Maryja poczęła wiecznego Syna Ojca w człowieczeństwie, które wzięło od Niej.

Jedyny Syn Ojca, poczęty jako człowiek w łonie Maryi Dziewicy, jest „Chrystusem”, to znaczy namaszczonego przez Ducha Świętego od początku swego ziemskiego życia, chociaż będzie objawiał się stopniowo: pasterzom, mędrcom, Janowi Chrzcicielowi, uczniom. Całe życie Jezusa Chrystusa będzie więc ukazywać, że „Bóg namaścił

(Go) Duchem Świętym i mocą” (Dz 10, 38).

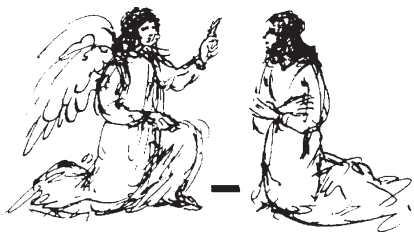
Aby być Matką Zbawiciela, „została obdarzona przez Boga godnymi tak wielkiego zadania darami”. W chwili Zwiastowania anioł Gabriel pozdrawia Ją jako „pełną łaski” (Łk 1, 28). Istotnie, by móc dać dobrowolne przyzwolenie wiary na zapowiedź swego powołania, było konieczne, aby Maryja była całkowicie przeniknięta przez łaskę Bożą.

W ciągu wieków Kościół uświadomił sobie, że Maryja, napełniona „łaską” przez Boga (Łk 1, 28), została odkupiona od chwili swego poczęcia. Właśnie to wyraża dogmat Niepokalanego Poczęcia, ogłoszony w 1854 r. przez papieża Piusa IX:

Najświętsza Maryja Dziewica od pierwszej chwili swego poczęcia, przez łaskę i

szczególny przywilej Boga wszechmogącego, na mocy przewidzianych zasług Jezusa Chrystusa, Zbawiciela rodzaju ludzkiego, została zachowana nienaruszona od wszelkiej zmyły grzechu pierworodnego.

Maryja została „ubogacona od pierwszej chwili poczęcia blaskami szczególnej zaiste świętości”; świętość ta pochodzi w całości

W minionym tygodniu

Odeszli do Pana:

Józef Dolega – 1. 74

Franciszek Foder – 1. 80

Krystyna Janina Borkowska – 1. 70

ZYCZENIA

W 75. rocznicę urodzin Ludwika, w 31. rocznicę urodzin Krzysztofa, w 30. rocznicę urodzin Piotra, w 25. rocznicę urodzin Andrzeja, w 18. rocznicę urodzin Karola, w 10. rocznicę urodzin Katarzyny życzenia Bożego błogostawieństwa i opieki Najświętszej Maryi Panny składa

Redakcja

Z okazji 13. urodzin
Moniki i Marka
dużo zdrowia, uśmiechu
w każdym dniu życia,
błogostawieństwa Bożego
i opieki Najświętszej Marii Panny
życzą
Rodzice i Redakcja

Kalendarium

Kalendarz obchodów jubileuszowych w Diecezji Radomskiej

19. 03. 2000 - Uroczystość św. Józefa. Jubileusz ojców rodzin. Pielgrzymka ojców do sanktuariów diecezjalnych.
25. 03. 2000 - Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Dzień Życia w parafiach. VIII rocznica utworzenia diecezji radomskiej - Celebracja w Katedrze.

od Chrystusa; jest Ona „odkupiona w sposób wznioślejszy ze względu na zasługi swego Syna”. Bardziej niż wszystkie inne osoby stworzone Ojciec napełnił Ją „wszelkim błogostawieństwem... na wyżynach niebieskich - w Chrystusie” (Ef 1, 3). Wybrał Ją „z miłości przed założeniem świata, aby była święta i nieskalana przed Jego obliczem”.

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Agnieszka Stępień, Z-ca redaktora naczelnego: Magdalena Kowalska, Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień.

Opiekun duchowy: Ks. Ireneusz Chmielowski SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek,

Lukasz Grzeszczyk, Marcin Ciosek, Marcin Durasiewicz, Maria Sowińska, Sylwia Buchacz, Monika Grzesiak.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72